

venir nous estats d'Europa, com ara Catalunya, Escòcia i Flandes. Es tracta d'una línia de recerca innovadora que combina disciplines i enfocaments que rarament s'apleguen: els estudis europeus (descentralització, regionalisme, política territorial, separatisme), la ciència política (*re-scaling* institucional, devolució, descentralització), la geografia econòmica (desenvolupament regional, gestió dels recursos), estudis de planificació (cultures i mètodes de la planificació espacial i del planejament urbanístic) i, finalment, la sociologia del nacionalisme (tradicions culturals, sistema polític i moviments ciutadans).

Text llegit pel senyor Oriol Nello i Colom en el Ple del dia 19 de setembre de 2019

Valerià Paül i Carril

Valerià Paül va néixer a Barcelona el 21 de maig de 1979. Pot semblar estrany proposar una persona de quaranta anys per a membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans. El proposem els membres de l'àrea de geografia de la Secció, per l'excepcionalitat científica i humana de la persona i perquè estem convençuts que pot aportar molt a l'Institut d'Estudis Catalans des de les terres gallegues, d'on és la seva mare i on s'ha establert fa uns anys com a professor de geografia a la Universitat de Santiago de Compostella.

Resum de la seva activitat

Com ja he indicat, va néixer a Barcelona, ciutat on ha cursat tots els estudis fins a la realització de la tesi doctoral, el 2007. Fou un alumne excepcional i únic. En soc testimoni com a professor, i ho demostra el fet que fou premi extraordinari de llicenciatura per la Universitat de Barcelona, primer premi nacional de fi de carrera, atorgat pel Ministeri d'Educació, Cultura i Esports, l'any 2020, i premi extraordinari de doctorat per la Universitat de Barcelona, el 2007.

Parla i escriu amb fluïdesa sis llengües: català (paterna), gallec (materna), castellà, anglès, portuguès i francès, cosa que li ha permès dur a terme una extensa activitat internacional.

Actualment és professor al Departament de Geografia de la Universitat de Santiago de Compostel·la, amb la qual té relació professional des del 2009, només interrompuda per l'estada d'un any a la Universitat d'Austràlia Occidental (2014).

Com a mostra del nivell d'integració i de competència en l'àmbit gallec, només una referència: és el director del Centre d'Estudis Euroregionals, una fundació galaicoportuguesa de les universitats de la Corunya, del Minho, Porto, Santiago de Compostel·la, Trás-os-Montes e Alto Douro i Vigo. Abans havia estat treballant en estudis territorials a Catalunya i a Galícia.

Cal destacar la participació en la confecció del mapa de paisatges de Catalunya de l'Observatori del Paisatge, en què intervingué, en especial, en el catàleg del paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona.

També ha dut a terme treballs a l'Institut d'Estudis Territorials (Universitat Pompeu Fabra i Generalitat de Catalunya), a la Diputació de Barcelona i al Departament d'Economia de la Generalitat de Catalunya.

Ha participat en tretze projectes d'investigació competitiu i ha fet nou estades formals d'investigació internacionals: a Leipzig (Alemanya); Vila Real (Portugal); Popayán (Colòmbia); Tolosa (França), dues; Perth (Austràlia), dues; Adelaide (Austràlia) i Durban (Sud-àfrica).

Ha publicat una quarantena d'articles en revistes amb avaluació anònima, setze dels quals en revistes de primer ordre. És autor de vuit llibres i de més de quaranta capítols de llibres i editor de nou llibres col·lectius. Ha participat en més de setanta congressos, la meitat a l'estranger; ha estat relator divuit vegades, ha participat en trenta seminaris i ha redactat diversos informes de recerca.

Línies de recerca

El doctor Paül manifesta que és geògraf per convicció, per passió, des que té memòria, i que entén la geografia com un compromís amb el territori i amb la gent que hi viu i hi treballa.

Va iniciar la carrera pensant especialitzar-se en la geografia física, però aviat es va decantar cap a l'estudi de l'agricultura periurbana. En va fer la tesi («L'ordenació dels espais agraris metropolitans. Plans, gestió i conflictes territorials a la regió de Barcelona») i ha publicat diversos treballs al respecte, tant des d'una òptica d'ordenació territorial i paisatge (majoritàriament) com des d'una perspectiva que privilegia l'estudi de la recon-

figuració dels sistemes agroalimentaris a través de les anomenades *xarxes alimentàries alternatives*.

Els darrers anys s'ha centrat en la geografia rural d'àrees no sotmeses a fortes pressions urbanitzadores, sinó de baixes densitats. Es fixa especialment en la conservació de la natura, les polítiques públiques de desenvolupament i de planejament, el turisme, l'agricultura/ramaderia, els actors socials... A Galícia, aquesta àrea coincideix en part amb l'àmbit fronterer amb Portugal, cosa que ha fet que es fixés en les dinàmiques de cooperació territorial al voltant d'una frontera. D'aquesta manera, ha recuperat la vinculació original amb la biogeografia i el paisatge, i s'ha atansant progressivament vers la geografia política.

Els territoris privilegiats de treball han estat Catalunya, Galícia, l'Austràlia occidental i l'Amèrica Llatina, per aquest ordre.

Què pot aportar a l'IEC i a la Secció

— Una intensa experiència en els estudis territorials, en especial en espais periurbans, espais rurals i espais de frontera.

— Una relació entre dos països, Catalunya i Galícia, que tenen moltes coses en comú i que ell coneix molt bé, tant pels seus estudis i treballs com pel seu compromís en ambdós territoris i per les vivències personals i familiars.

— Una participació, si se li demana, en temes geogràfics, com ho ha fet fins ara a través de la Societat Catalana de Geografia i d'altres associacions i organismes de Catalunya.

Adaptació del text llegit pel senyor Josep M. Panareda Clopés en el Ple del dia 13 de febrer de 2020